Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Central), judecător Gheorghe Mîțu
Dosarul nr. 2ri-190/25 (2-21171453-02-2ri-25042025)

D E C I Z I E

25 mai 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru

Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Sîrbu Victoria
Judecătorii Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei

examinând, fără participarea părților, recursurile declarate de ”GUSTORO” S.R.L. și B.C.”VICTORIABANK” S.A.,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de ”GUSTORO” S.R.L. împotriva F.P.C. ”MONZO” S.R.L. (în proces de insolvabilitate) și B.C.”VICTORIABANK” S.A. privind recunoașterea dreptului de proprietate și rectificarea înregistrărilor în registrul de publicitate,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 17 martie 2025, prin care s-a scos de pe rol cererea de chemare în judecată înaintată de ”GUSTORO” S.R.L. împotriva F.P.C. ”MONZO” S.R.L. (în proces de insolvabilitate) și B.C.”VICTORIABANK” S.A. privind recunoașterea dreptului de proprietate și rectificarea înregistrărilor în registrul de publicitate,-

a c o n s t a t a t:

Poziția instanței de fond:

”GUSTORO” S.R.L. a depus cerere de chemare în judecată împotriva F.P.C. ”MONZO” S.R.L. (în proces de insolvabilitate) și B.C.”VICTORIABANK” S.A. privind recunoașterea dreptului de proprietate și rectificarea înregistrărilor în registrul de publicitate.

Reprezentantul intervenientului accesoriu ”CARIBO-AGRO” S.R.L., Dorogoi Ion a solicitat scoaterea de pe rol a cererii de chemare în judecată pe motiv de nerespectare a procedurii prealabile prevăzută de lege.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 17 martie 2025, în temeiul art. 267 lit.a) Cod de procedură civilă, s-a admis cererea reprezentantului intervenientului accesoriu ”CARIBO-AGRO” S.R.L., Dorogoi Ion și s-a scos de pe rol cererea de chemare în judecată înaintată de ”GUSTORO” S.R.L. împotriva F.P.C. ”MONZO” S.R.L. (în proces de insolvabilitate) și B.C.”VICTORIABANK” S.A. privind recunoașterea dreptului de proprietate și rectificarea înregistrărilor în registrul de publicitate.

Pentru a dispune astfel, instanța a reținut că, de fapt, prin acțiunea înaintată se urmărește separarea bunurilor din masa debitoare, iar art. 48 din Legea insolvabilității reglementează o procedură prealabilă obligatorie prevăzută de lege pentru asemenea categorii de cereri.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la 1 aprilie 2025, B.C.”VICTORIABANK” S.A. a declarat recurs împotriva acesteia, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 17 martie 2025, cu respingerea cererii de scoatere a cererii de pe rol.

La 15 aprilie 2025 și reprezentantul ”GUSTORO” S.R.L., avocatul Doga Cristina a contestat cu recurs încheierea primei instanțe, înaintând solicitări similare.

Totodată, recurenta a solicitat casarea încheierii Judecătoriei Criuleni (sediul Central) din 5 august 2024 și remiterea cauzei spre examinare în continuare la aceeași instanță.

Argumentele părților:

În motivarea recursului, B.C.”VICTORIABANK” S.A. a invocat că instanța de fond, din oficiu, a modificat temeiul acțiunii, prin ce a depășit disponibilitatea în drepturi a veritabililor părți.

Or, după cum rezultă expres din cererea de chemare în judecată, ”GUSTORO” S.R.L. a solicitat anume recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile/mobile, drept pe care l-a dobândit în mod legal și efectiv în temeiul contractului de vânzare-cumpărare din 16 martie 2018, în situația în care administratorul insolvabilității în cauza de insolvabilitate a F.P.C. ”MONZO” S.R.L. contestă dreptul de proprietate al ”GUSTORO” S.R.L. asupra bunurilor respective.

Astfel, a accentuat că acțiunea este una reală clasică, prevăzută la art. 16 alin.(1) lit.a) Cod civil, diferită de cea înaintată în temeiul art. 48 din Legea insolvabilității.

Totodată, este opțiunea reclamantei ”GUSTORO” S.R.L. de a promova anume acțiunea de recunoaștere a dreptului de proprietate, nu de separare a bunului din masa debitoare. Mai mult, partea a fost reprezentată de avocat.

De asemenea, a criticat reținerea spre examinare a cauzei, în situația în care, urmare a încheierii de strămutare, ”GUSTORO” S.R.L. a solicitat ridicarea conflictului negativ de competență.

La rândul său, reprezentantul ”GUSTORO” S.R.L., avocatul Doga Cristina, în motivarea recursului a indicat că instanța, contrar voinței reclamantei, manifestate în conținutul cererii de chemare în judecată, și anume recunoașterea/confirmarea dreptului de proprietate deja existent, a reinterpretat în mod unilateral, fără a solicita explicații, referințe suplimentare, obiectul și esența acțiunii civile, prin ce a limitat accesul la justiție a ”GUSTORO” S.R.L.

Totodată, a indicat că instanța a neglijat unul din principiile fundamentale ale litigiilor rezultate din raporturile juridice civile, precum principiul disponibilității în drepturi, subliniind că reclamantul arată în cerere ce anume dorește să obțină, iar instanța nu poate judeca altceva, să dea ceva ce nu a cerut reclamantul sau mai mult decât a cerut.

Mai mult, instanța nu este în drept să modifice temeiul și/sau obiectul acțiunii, cel puțin fără să acorde posibilitatea părții reclamante de a se expune asupra circumstanțelor date.

De asemenea, cu referire la art. 48 din Legea insolvabilității, a explicat necesitatea întrunirii a două condiții pentru aplicabilitatea acestei norme: ca bunul a cărei separare se solicită să fie proprietatea solicitantului și ca acest bun să fie în posesia respectivului debitor. În speță, bunurile se află în posesia directă a ”GUSTORO” S.R.L., fiind utilizate în activitatea de producere zilnică a reclamantei, tot ea deținând și dreptul de proprietate asupra lor, în temeiul contractului de vânzare-cumpărare din 16 martie 2018. Cât privește înregistrarea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile, a explicat că a primit refuz de înregistrare pe motiv că

asupra acestora sunt înregistrate interdicții, aplicate de executorii judecătorești. Astfel, a concluzionat neîntrunirea condițiilor prevăzute de norma reținută de instanță.

Cu privire la contestarea încheierii Judecătoriei Criuleni (sediul Central) din 5 august 2024 a menționat dreptul de a o contesta odată cu fondul. Totuși, a indicat că ”GUSTORO” S.R.L. nu este participant în procesul de insolvabilitate, iar faptul că bunurile au fost incluse în actul de inventariere/masa patrimonială a F.P.C. ”MONZO” S.R.L. reprezintă acțiuni ilegale și abuz. Respectiv cauza urmează a fi examinată de instanța de drept comun, de la locul aflării bunurilor – Judecătoria Criuleni (sediul Central).

Prin referință, reprezentantul intervenientului accesoriu ”CARIBO-AGRO” S.R.L., Dorogoi Ion a solicitat respingerea recursurilor ca neîntemeiate, susținând că încheierea primei instanțe este legală și conformă normelor legale.

Astfel, în argumentarea poziției că instanța corect a aplicat dispozițiile art. 267 lit.a) Cod de procedură civilă a menționat că, deși acțiunea reclamantei este intitulată ”privind recunoașterea dreptului de proprietate”, în esență, solicitările formulate urmăresc și, în cazul admiterii acțiunii, vor avea ca efect, separarea bunurilor din masa debitoare a F.P.C. ”MONZO” S.R.L.

Referitor la încheierea Judecătoriei Criuleni (sediul Central) din 5 august 2024 a indicat că instanța de insolvabilitate nu a ridicat conflict de competență, fapt ce menține valabilitatea jurisdicției stabilite.

Prin referință, și lichidatorul F.P.C. ”MONZO” S.R.L., Bostan Tatiana a solicitat respingerea recursurilor ca neîntemeiate, susținând că acțiunea înaintată este una de separare a bunurilor din masa debitoare, în pofida denumirii acesteia privind recunoașterea dreptului de proprietate.

Termenul de declarare a recursului:

În conformitate cu art. 423 alin. (1) Cod de procedură civilă *,,încheierea dată în primă instanţă poate fi atacată cu recurs, separat de hotărîre, de către părţi şi de ceilalţi participanţi la proces în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi, precum şi în cazurile în care încheierea face imposibilă desfăşurarea de mai departe a procesului. Ea se examinează în recurs conform regulilor stabilite de prezentul capitol”.*

Potrivit art. 424 alin. (1) Cod de procedură civilă *,,Curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii”.*

Conform art. 425 Cod de procedură civilă *,,termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii”.*

În conformitate cu art. 8 alin. (2), (6) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 *,,încheierile instanţei de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile de la data comunicării şi numai în cazurile expres prevăzute de prezenta lege. Termenul de recurs, precum şi recursul declarat nu suspendă executarea încheierilor instanţei de insolvabilitate. Cererile de apel şi de recurs se examinează în modul prevăzut de Codul de procedură civilă, cu excepţiile stabilite în prezenta lege”.*

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ al Curții de Apel Centru reține că recursul depus de B.C. „VICTORIABANK” S.A. la 1 aprilie 2025 împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 17 martie 2025 a fost declarat în termenul legal.

De asemenea, având în vedere că încheierea contestată a fost comunicată „GUSTORO” S.R.L. la 2 aprilie 2025, iar recursul a fost depus la 17 aprilie 2025, Colegiul constată respectarea termenului legal de exercitare a căii de atac și de către această recurentă.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de recurent și a materialelor din dosar, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că recursurile urmează a fi admise cu casarea încheierii instanței de fond și restituirea spre rejudecare a cauzei, reieșind din considerentele ce succed.

Conform art. 356 din Codul de procedură civilă, cererea de declarare a insolvabilităţii se judecă în instanţă conform normelor generale din prezentul cod, cu excepţiile şi completările stabilite de legislaţia insolvabilităţii.

Potrivit art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Conform art. 424 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

În condițiile art. 426 alin. alin. (2) şi (3) din Codul de procedura civilă, recursul se depune la instanța a cărei încheiere se atacă. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. c) Cod de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, soluţionînd prin decizie problema respectivă.

Colegiul judiciar consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al recurentului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea Gard Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag.26, Moreira Fereira vs Portugalia (nr.2) (Marea Cameră), 11 iulie 2017, parag.84,98).

Așadar, din lucrările dosarului urmează că ”GUSTORO” S.R.L. a depus în instanța de drept comun cerere de chemare în judecată împotriva F.P.C. ”MONZO” S.R.L. (în proces de insolvabilitate) și B.C.”VICTORIABANK” S.A. privind recunoașterea dreptului de proprietate, prin care a solicitat pronunțarea unei hotărâri judecătorești de recunoaștere și înregistrare în registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate dobândit conform contractului de vânzare-cumpărare din 16 martie 2018 și Acordului adițional din aceiași dată asupra bunurilor imobile și mobile, rectificarea registrului bunurilor imobile prin radierea dreptului de ipotecă asupra bunurilor imobile și compensarea cheltuielilor de judecată.

La înaintarea acesteia, ”GUSTORO” S.R.L. s-a bazat pe prevederile Codului civil cu privire la dobândirea dreptului de proprietate, prevederile Legii cu privire la ipotecă și Legii cu privire la gaj, precum și Legii privind cadastrul bunurilor imobile.

Prin încheierea Judecătoriei Criuleni (sediul Central) din 5 august 2024 s-a admis cererea administratorului insolvabilității F.P.C. ”MONZO” S.R.L., Bostan Tatiana privind strămutarea cauzei civile și s-a strămutat cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de ”GUSTORO” S.R.L. împotriva F.P.C. ”MONZO” S.R.L. (în proces de insolvabilitate) și B.C.”VICTORIABANK” S.A. privind recunoașterea dreptului de proprietate și rectificarea înregistrărilor în registrul de publicitate spre judecare după competență la Judecătoria Chișinău, sediul Central – instanța de insolvabilitate care examinează cauza de insolvabilitate intentată față de F.P.C. ”MONZO” S.R.L.

Pentru a dispune astfel, instanța a reținut că doar instanța de insolvabilitate este

competentă să examineze litigiile cu privire la bunurile din masa debitoare a debitorului insolvabil, iar în speță bunurile sunt înregistrate după F.P.C. ”MONZO” S.R.L. și fac parte din masa debitoare a acestuia.

În cadrul examinării cauzei de către instanța de insolvabilitate, reprezentantul ”GUSTORO” S.R.L. a solicitat ridicarea unui conflict negativ de competență.

Prin încheierea din 14 noiembrie 2024 (protocolară) instanța de insolvabilitate a respins cererea reprezentantului ”GUSTORO” S.R.L. privind ridicarea unui conflict negativ de competență, motivând, prin prisma art. 166 alin.(6) Cod de procedură civilă, că, reieșind din natura revendicărilor, cererea de chemare în judecată este una de separare a bunurilor din masa debitoare.

Ulterior, prin încheierea din 17 martie 2025, în temeiul art. 267 lit.a) Cod de procedură civilă, bazându-se pe prevederile art. 48 din Legea insolvabilității, care reglementează o procedură prealabilă obligatorie pentru cererile privind separarea bunurilor din masa debitoare, instanța de insolvabilitate a admis cererea reprezentantului intervenientului accesoriu ”CARIBO-AGRO” S.R.L., Dorogoi Ion și a scos de pe rol cererea de chemare în judecată înaintată de ”GUSTORO” S.R.L. împotriva F.P.C. ”MONZO” S.R.L. (în proces de insolvabilitate) și B.C.”VICTORIABANK” S.A. privind recunoașterea dreptului de proprietate și rectificarea înregistrărilor în registrul de publicitate.

Evaluând soluția primei instanțe, Colegiul consideră că concluzia instanței de fond este greșită.

Așadar, în acord cu art. 166 alin.(6) Codul de procedură civilă, cererea de chemare în judecată sau cererea de exercitare a unei căi de atac este valabil făcută chiar dacă poartă o denumire incorectă.

Potrivit prevederilor art. 267 lit. a) Codul de procedură civilă, instanța judecătorească scoate cererea de pe rol în cazul în care reclamantul nu a respectat procedura, prevăzută prin lege sau prin contractul părţilor, de soluţionare prealabilă a cauzei pe cale extrajudiciară, inclusiv prin mediere.

Conform art. 48 alin. (1) și alin.(3) din Legea insolvabilității, proprietarul bunului aflat în posesia debitorului fără un temei legal sau contractual poate înainta administratorului insolvabilităţii/lichidatorului o cerere de separare a bunului din masa debitoare. Coproprietarul bunului poate înainta o cerere de partajare a bunurilor în proprietatea comună deţinută împreună cu debitorul. În caz de refuz al administratorului insolvabilităţii/lichidatorului, instanţa de insolvabilitate, la cererea persoanei interesate, stabileşte dacă bunurile sunt supuse separării sau partajării, calitatea de proprietar sau de coproprietar, cota-parte ce se cuvine fiecărui coproprietar şi creanţele, născute din starea de proprietate comună, pe care coproprietarii le au unii faţă de alţii. Dacă se partajează o masă succesorală, instanţa stabileşte obligaţiile masei succesorale, datoriile şi creanţele comoştenitorilor faţă de defunct, sarcinile masei succesorale.

În temeiul alin. (10) din același articol, încheierile instanţei de insolvabilitate emise potrivit alin.(3) şi (4) pot fi atacate cu recurs de partea interesată.

Din interpretarea sistemică a normelor enunțate rezultă că procedura reglementată de art. 48 din Legea insolvabilității reprezintă o procedură specială, derogatorie de la dreptul comun, instituită pentru situațiile în care o persoană pretinde că un bun inclus în masa debitoare îi aparține și urmărește anume separarea acelui bun din masa debitoare. În acest scop, legiuitorul a prevăzut o etapă prealabilă obligatorie, constând în adresarea unei cereri administratorului insolvabilității sau lichidatorului, iar numai în cazul refuzului acestuia persoana interesată poate sesiza instanța de insolvabilitate.

Totodată, Colegiul observă că însăși formularea art. 48 alin. (1) din Legea insolvabilității indică asupra obiectului specific al acestei proceduri. Norma se referă la *„proprietarul bunului aflat în posesia debitorului”* care solicită *„separarea bunului din masa debitoare”*. Prin urmare, procedura respectivă este construită în jurul unui remediu juridic determinat – separarea bunului și nu în jurul oricărei pretenții care ar putea avea tangență cu dreptul de proprietate asupra unor bunuri incluse de administratorul insolvabilității în masa debitoare.

În speță, însă, din conținutul cererii de chemare în judecată rezultă că reclamanta nu a solicitat separarea bunurilor din masa debitoare și nici nu a invocat dispozițiile art. 48 din Legea insolvabilității drept temei juridic al pretențiilor sale. Dimpotrivă, aceasta și-a întemeiat acțiunea pe normele dreptului comun care reglementează dobândirea și protecția dreptului de proprietate, solicitând recunoașterea dreptului de proprietate pretins a fi dobândit în temeiul contractului de vânzare-cumpărare din 16 martie 2018, rectificarea înregistrărilor din registrul bunurilor imobile și radierea sarcinilor care, în opinia sa, împiedică înregistrarea dreptului dobândit.

Colegiul reține că împrejurarea că admiterea unei asemenea acțiuni ar putea avea, eventual, consecințe asupra componenței masei debitoare nu este suficientă pentru a transforma automat acțiunea într-o cerere de separare a bunurilor din masa debitoare. Natura juridică a unei cereri nu se determină exclusiv prin efectele pe care le-ar putea produce o eventuală hotărâre favorabilă, ci prin obiectul concret al pretenției deduse judecății, cauza juridică invocată și protecția jurisdicțională solicitată de reclamant.

Or, în cauza de față, reclamanta nu a solicitat instanței să dispună excluderea bunurilor din masa debitoare, nu a pretins obligarea administratorului insolvabilității să predea bunurile și nu a cerut examinarea unui refuz al administratorului insolvabilității emis în procedura prevăzută de art. 48 din Legea insolvabilității. Din contra, poziția procesuală constantă a reclamantei a fost că aceasta este deja titularul dreptului de proprietate asupra bunurilor litigioase și urmărește confirmarea jurisdicțională a acestui drept și efectuarea operațiunilor de publicitate aferente.

Colegiul subliniază că instanța de judecată are competența de a da calificarea juridică corectă raportului litigios, nefiind ținută de denumirea formală atribuită acțiunii de către parte. Totuși, această prerogativă nu poate fi exercitată cu depășirea limitelor principiului disponibilității și nu poate conduce la substituirea obiectului acțiunii ori la modificarea mijlocului de apărare ales de reclamant.

În acest context, Colegiul consideră că instanța de fond a extins nejustificat domeniul de aplicare al art. 48 din Legea insolvabilității. Faptul că bunurile sunt înregistrate pe numele debitorului insolvabil și au fost incluse de administratorul insolvabilității în masa debitoare nu conduce în mod necesar la concluzia că orice litigiu privind aceste bunuri trebuie calificat drept cerere de separare și supus procedurii prealabile prevăzute de art. 48 din Legea insolvabilității.

Colegiul apreciază că, în circumstanțele cauzei, existența unor dubii privind calificarea juridică a pretențiilor formulate nu putea conduce direct la aplicarea sancțiunii prevăzute de art. 267 lit. a) Cod de procedură civilă. Dimpotrivă, asemenea dubii impuneau examinarea efectivă a naturii raportului juridic litigios și a fondului pretențiilor formulate, cu respectarea principiilor contradictorialității, disponibilității și accesului liber la justiție.

În consecință, Colegiul concluzionează că instanța de fond a interpretat și aplicat eronat dispozițiile art. 48 din Legea insolvabilității și, în lipsa premiselor necesare pentru calificarea acțiunii drept cerere de separare a bunurilor din masa debitoare, a aplicat nejustificat sancțiunea scoaterii cererii de pe rol în temeiul art. 267 lit. a) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, reținând ca întemeiate criticile formulate de recurenți cu privire la netemeinicia scoaterii de pe rol a cererii de chemare în judecată și constatând că instanța de fond

a recurs în mod eronat la acest instrument procedural, Colegiul concluzionează că lipsesc temeiurile legale care ar justifica menținerea încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 17 martie 2025.

În ceea ce privește încheierea Judecătoriei Criuleni (sediul Central) din 5 august 2024, prin care s-a strămutat cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de ”GUSTORO” S.R.L. împotriva F.P.C. ”MONZO” S.R.L. (în proces de insolvabilitate) și B.C.”VICTORIABANK” S.A. privind recunoașterea dreptului de proprietate și rectificarea înregistrărilor în registrul de publicitate spre judecare după competență la Judecătoria Chișinău, sediul Central – instanța de insolvabilitate care examinează cauza de insolvabilitate intentată față de F.P.C. ”MONZO” S.R.L., Colegiul reține prevederile art. 43 alin.(3) Cod de procedură civilă, potrivi cărora încheierea de strămutare a cauzei nu se supune niciunei căi de atac, dar poate determina ridicarea unui conflict negativ de competenţă.

Totodată, conform art. 426[1] alin. (1) lit. e) Cod de procedură civilă, instanța de recurs restituie recursul dacă acesta este îndreptat împotriva unei încheieri care, potrivit legii, nu poate fi atacată cu recurs.

În aceste condiții, având în vedere caracterul neatacabil al încheierii Judecătoriei Criuleni (sediul Central) din 5 august 2024, Colegiul ajunge la concluzia că recursul declarat de „GUSTORO” S.R.L. împotriva acesteia urmează a fi restituit.

Prin urmare, reieșind din considerentele expuse, Completul judiciar consideră întemeiate recursurile declarate împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 17 martie 2025 și o va casa, cu restituirea cauzei aceleiași instanțe, în același complet de judecată, pentru continuarea examinării în fond a cererii de chemare în judecată înaintate de „GUSTORO” S.R.L. împotriva F.P.C. „MONZO” S.R.L. (în proces de insolvabilitate) și B.C. „VICTORIABANK” S.A., privind recunoașterea dreptului de proprietate și rectificarea înregistrărilor din registrul de publicitate.

În rest, recursul declarat de „GUSTORO” S.R.L. în partea contestării încheierii Judecătoriei Criuleni (sediul Central) din 5 august 2024 urmează a fi restituit, fiind îndreptat împotriva unui act judecătoresc care, potrivit legii, nu este susceptibil de atac.

Din aceste raționamente, conform art. 423-427 lit. c), art. 426[1] alin. (1) lit. e), art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ al Curții de Apel Centru,-

d e c i d e :

Se admit recursurile declarate de ”GUSTORO” S.R.L. și B.C.”VICTORIABANK” S.A. împotriva încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 17 martie 2025.

Se casează încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 17 martie 2025, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de ”GUSTORO” S.R.L. împotriva F.P.C. ”MONZO” S.R.L. (în proces de insolvabilitate) și B.C.”VICTORIABANK” S.A. privind recunoașterea dreptului de proprietate și rectificarea înregistrărilor în registrul de publicitate, restituind cauza, în aceeași instanță, în același complet de judecată, pentru examinare în fond a cererii de chemare în judecată.

Se restituie recursul declarat de „GUSTORO” S.R.L. în partea contestării încheierii Judecătoriei Criuleni (sediul Central) din 5 august 2024.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei